Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2025)0285

Az európai versenyképesség jövőjéről szóló jelentés (Draghi-jelentés) intézményi vonatkozásai

Az Európai Parlament 2025. november 25-i állásfoglalása az európai versenyképesség jövőjéről szóló jelentés (Draghi-jelentés) intézményi vonatkozásairól (2025/2013(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel Mario Draghi „Az európai versenyképesség jövője” című, 2024. szeptember 9-i jelentésére (a továbbiakban: Draghi-jelentés),

– tekintettel Mario Draghinak a Draghi-jelentés Európai Parlament előtti, 2024. szeptember 17-i ismertetése alkalmából tartott beszédére,

– tekintettel Enrico Letta „Jóval több, mint piac” című, 2024. áprilisi 17-i jelentésére (a továbbiakban: Letta-jelentés),

– tekintettel a „Versenyképességi iránytű az EU számára” című, 2025. január 29-i bizottsági közleményre (COM(2025)0030),

– tekintettel „A következő többéves pénzügyi kerethez vezető út” című, 2025. február 11-i bizottsági közleményre (COM(2025)0046),

– tekintettel a „Megtakarítási és beruházási unió – Stratégia a polgárok vagyonának és az EU gazdasági versenyképességének növelésére” című, 2025. március 19-i bizottsági közleményre (COM(2025)0124),

– tekintettel Sauli Niinistö „Együtt biztonságosabb – Európa polgári és katonai felkészültségének és cselekvési készségének megerősítése” című, 2024. október 30-i jelentésére (a továbbiakban: Niinistö-jelentés),

– tekintettel az Európa jövőjéről szóló konferencia végeredményéről szóló, 2022. május 9-i jelentésre,

– tekintettel az Európa jövőjéről szóló konferencia következtetéseinek nyomon követéséről szóló, 2022. május 4-i állásfoglalására[1],

– tekintettel a Szerződések felülvizsgálatára irányuló konvent létrehozására irányuló felhívásról szóló, 2022. június 9-i állásfoglalására[2],

– tekintettel az Európai Parlamentnek a Szerződések módosítására irányuló javaslatairól szóló, 2023. november 22-i állásfoglalására[3],

– tekintettel az uniós szerződésekben foglalt áthidaló klauzulák végrehajtásáról szóló, 2023. július 11-i állásfoglalására[4],

– tekintettel „Az Unió megújított hosszú távú költségvetése a változó világban” című 2025. május 7-i állásfoglalására[5],

– tekintettel az európai védelem jövőjéről szóló fehér könyvre vonatkozó, 2025. március 12-i állásfoglalására[6],

– tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 48. cikkére,

– tekintettel az uniós szerződésekben foglalt áthidaló klauzulákra,

– tekintettel a Szerződés megerősített együttműködésre és állandó strukturált együttműködésre vonatkozó rendelkezéseire,

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 122. cikkére,

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére (A10-0196/2025),

A. mivel a Draghi-jelentés, amelyet a Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen kérésére Mario Draghi készített, átfogó diagnózist ad az EU előtt álló strukturális kihívásokról, figyelmeztetve arra, hogy az EU-ban fennáll a kockázata a hosszan tartó lassú gazdasági növekedésnek, ami végső soron veszélyeztetheti a gazdasági fellendülést és a szociális jólétet; mivel a Draghi-jelentés felvázolja, hogy Európa hogyan nem támaszkodhat többé számos olyan tényezőre, amelyek a múltban támogatták a növekedést;

---

1 HL C 465., 2022.12.6., 109. o.
2 HL C 493., 2022.12.27., 130. o.
3 HL C, C/2024/4216, 2024.7.24., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4216/oj.
4 HL C, C/2024/3996, 2024.7.17., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3996/oj.
5 Elfogadott szövegek, P10_TA(2025)0090.
6 HL C, C/2025/3151, 2025.6.20., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3151/oj.

B. mivel a GDP tekintetében jelentős különbség alakult ki az EU és az Egyesült Államok között, a 2015-ös árakon mért 2002. évi több mint 15%-ról 2023-ra körülbelül 30%-ra növekedve; mivel ez elsősorban az európai termelékenység jelentősebb lassulásának, valamint annak tudható be, hogy az EU nem tudta kihasználni az internet által vezérelt digitális forradalmat és az ahhoz kapcsolódó potenciális termelékenységnövekedést, részben az európai egységes piac nem kellően összehangolt működése miatt;

C. mivel a Draghi-jelentés megállapítja, hogy az innovációs szakadék megszüntetése, a dekarbonizációra és a versenyképességre vonatkozó közös terv, a biztonság növelése és a függőségek csökkentése, valamint az EU gazdasági, környezetvédelmi és társadalmi célkitűzéseinek megvalósítása Európa jövőbeli növekedésének lényeges alapja; mivel a jelentésben foglalt értékelés szerint ehhez az EU teljes GDP-jének mintegy 5%-ával kell növelni a beruházások szintjét, ami legalább évi 750–800 milliárd EUR többletberuházást jelent;

D. mivel a tiszta energiára való átállás miatt gyorsan növekszik a kritikus fontosságú nyersanyagok iránti világszintű kereslet, miközben Európa nagymértékben függ a digitális technológia behozatalától is, különösen a csipgyártás terén, mivel a globális félvezetőszelet-gyártási kapacitás 75–80%-a Ázsiában található; mivel valódi uniós „külföldi gazdaságpolitikát” kell kidolgozni annak érdekében, hogy az EU megőrizze autonómiáját és versenyképességét ezen a kritikus területen és más stratégiai ágazatokban;

E. mivel mind az Enrico Letta által készített és az Európai Tanács megbízásából készült Letta-jelentés, mind pedig a Draghi-jelentés kiemeli, hogy az egységes piac kezdettől fogva jelentős lendületet adott az EU gazdaságának és az uniós gazdaság vonzerejének lényeges tényezője, továbbra is az európai integráció és értékek sarokköve, és a növekedés, a jólét és a szolidaritás erőteljes katalizátoraként szolgál; mivel a nemzetközi színtéren végbement mélyreható változások rávilágítottak az egységes piac további elmélyítésének és kialakítása befejezésének szükségességére, a benne rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázása érdekében;

F. mivel a Draghi-jelentés megállapította, hogy legalább évi 750–800 milliárd EUR összegű további beruházásra van szükség az EU termelékenységének helyreállításához és az EU környezetvédelmi és társadalmi célkitűzéseinek megvalósításához;

G. mivel a köz- és magánberuházásokhoz nyújtott uniós támogatást korlátozza az uniós költségvetés mérete, a célirányosság hiánya, az összetett irányítási keret és a kockázatokhoz való túlságosan óvatos hozzáállás; mivel a közös uniós beruházások, beleértve a közösen finanszírozott piaci alapú kezdeményezéseket is, elengedhetetlenek a

nemzeti határokon átnyúló kihívások kezeléséhez a méretgazdaságosság lehetővé tétele, a stratégiai autonómia előmozdítása, ugyanakkor az Unión belüli kohézió védelme és előmozdítása, a magántőke vonzása, a kritikus ágazatokban az EU globális versenyképességének fokozása, valamint más európai közjavak finanszírozása és biztosítása révén;

H. mivel a Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen által stratégiai prioritásként meghatározott, a tőkepiaci unió létrehozására irányuló kísérlet még nem érte el célkitűzéseit az elmúlt évtizedben; mivel a tőkepiaci unióval kapcsolatban mostanáig végzett munka kiemeli, hogy az egységes piacon belüli pénzügyi szolgáltatások teljes körű integrációja elengedhetetlen az EU stratégiai gazdaságpolitikai célkitűzéseinek eléréséhez;

I. mivel a Draghi-jelentés átfogó elemzést nyújt az EU gazdasági kormányzásáról és versenyképességéről;

J. mivel az Ukrajna elleni orosz agressziós háború óta számos ország csatlakozási folyamata kapott új lendületet, ami egy olyan helyzethez vezetett, amelyben az EU-nak fel kell készülnie a következő bővítési fordulókra, és javítania kell döntéshozatali folyamatait annak biztosítása érdekében, hogy hatékonyan tudjon működni több tagállammal is; mivel a Draghi-jelentés megjegyzi, hogy a Bizottság jogalkotási tevékenysége erősödik, és hogy az EU-nak szigorúan alkalmaznia kell a szubszidiaritás elvét; mivel a Draghi-jelentés rámutat, hogy az EU döntéshozatali szabályai nem változtak jelentősen az EU bővítésével, és hogy azokat a jövőbeli bővítésekre és az összetett globális környezetre való tekintettel egyszerűsíteni kell; mivel az egységes piac bővítése jelentős lehetőségeket rejt magában az EU gazdaságának növelése és geogazdasági helyzetének megerősítése szempontjából;

K. mivel a Draghi-jelentés továbbá úgy véli, hogy több kormány eszközként használja fel a nemzeti vétót a fellépés késleltetésére vagy gyengítésére a döntéshozatali folyamat során; mivel azonban a jelentés azt is hangsúlyozza, hogy bár az EU megerősítése szükségessé teszi a Szerződés módosítását, sokat lehet tenni célzott kiigazítások révén; mivel a jelentés ezért úgy érvel, hogy az új európai iparstratégiát az EU intézményi felépítése és működése párhuzamos javításának kell kísérnie;

L. mivel a Draghi-jelentés kiemeli, hogy az európai döntéshozatali folyamatot le kell egyszerűsíteni az EU versenyképességének és gazdasági növekedésének fokozására irányuló intézkedések elfogadásának megkönnyítése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a döntéseket időben és hatékonyan hozzák meg;

M. mivel a Draghi-jelentés egyértelművé teszi, hogy a meglévő jogi kereten belül meg lehet erősíteni az EU politikai és intézményi

modelljét célzott egyszerűsítési intézkedések alkalmazásával, anélkül, hogy a Szerződések bárminemű módosítására lenne szükség; mivel a jelentés úgy érvel, hogy az ilyen intézkedéseknek a deregulációra kell összpontosítaniuk, nem pedig az uniós szabályok és eljárások számának növelésére;

N. mivel a Draghi-jelentés szerint a digitális átalakulás és a mesterséges intelligencia (MI) fejlesztése a jövőbeli európai versenyképesség fő mozgatórugói; mivel az EU eddig elszalasztotta a digitális forradalomban a kritikus lehetőségeket, és továbbra is elmarad a vezető globális szereplők mögött az MI-képességek, az adatinfrastruktúra és a deep tech fejlesztése terén;

O. mivel a Draghi-jelentés hangsúlyozza, hogy az EU-nak meg kell erősítenie stratégiai autonómiáját és védelmi kapacitását a piac széttagoltságának leküzdése, az interoperabilitás fokozása és az európai védelmi ipar megszilárdítása révén; mivel a Niinistö-jelentés kiegészíti ezt a jövőképet annak kiemelésével, hogy javítani kell a kockázatokra való felkészültséget, a válsághelyzetekre való reagálást, valamint a kritikus infrastruktúrák és ellátási láncok rezilienciáját; mivel mindkét jelentés hangsúlyozza, hogy a hiteles európai védelmi unióhoz integrált irányítási keretre és tartós, összehangolt uniós szintű beruházásokra van szükség;

Általános szempontok

1. üdvözli a Draghi-jelentést, annak megállapításait és cselekvési felhívását; támogatja azt az elemzést, amely szerint Európa egzisztenciális kihívással néz szembe, ami minden eddiginél nagyobb intézményi erőfeszítést tesz szükségessé ahhoz, hogy versenyképes maradjon és növekedjen a mai gyorsan változó geopolitikai környezetben; hangsúlyozza, hogy egy ilyen válasznak az Unió demokratikus kormányzásán, az intézmények közötti hatalmi egyensúlyon és a Szerződések tiszteletben tartásán kell alapulnia; olyan megújított európai stratégiára szólít fel, amely lehetővé teszi az Unió számára, hogy megfelelő időben hatékony döntéseket hozzon versenyképességének és fenntarthatóságának biztosítása érdekében;

2. kiemeli, hogy – amint az a Draghi-jelentésben is szerepel – az EU-nak sürgősen javítania kell intézményi irányítását; hangsúlyozza, hogy ezeket a fejlesztéseket világos és inkluzív kommunikációs stratégiának kell kísérnie, amelynek célja a polgárok bevonása és a fejlesztésekből származó előnyökről való tájékoztatása, a nyilvánosság teljes körű támogatásának biztosítása, valamint az összetartozás és a közös felelősségvállalás érzésének előmozdítása; hangsúlyozza, hogy ez, valamint a széttagolt nemzeti megközelítések megszüntetésének és az újragondolt, gyorsított és egyszerűsített uniós szintű döntéshozatali folyamat megerősítésének szükségessége lehetővé teszi az Unió számára, hogy valódi globális szereplőként hatékonyabban és eredményesebben lépjen fel ott, ahol az a

legfontosabb; elismeri, hogy több területen fontos kezelni a Tanácson belüli akadályokat; támogat minden olyan kezdeményezést, amelynek célja hatékonyabb döntéshozatali folyamat kialakítása, ami kulcsfontosságú az EU versenyképességének fokozásához, ugyanakkor teljes mértékben tiszteletben tartja a szubszidiaritásnak és az arányosságnak az EUSZ 5. cikkének (3) és (4) bekezdésében meghatározott elvét;

3. hangsúlyozza, hogy az EU versenyképességének fokozása érdekében stratégiai szakpolitikai reformot igénylő kulcsfontosságú terület az európai egységes piac kialakításának befejezése, a megtakarítási és beruházási unió (MBU) létrehozása, az uniós költségvetés hatékonyságának és végrehajtásának javítása, a magas szintű szociális védelem és a szociális és munkavállalói jogok fenntartása, az MI és a digitális átalakulás európai modelljének elmélyítése, valamint az európai energiaunió és az európai védelmi unió kialakítása;

4. hangsúlyozza, hogy a stratégiai politikai reformokat és az EU intézményi struktúrájában javasolt változtatásokat a versenyképesebb EU fellendítése érdekében elválaszthatatlan, egymással párhuzamosan végrehajtandó szempontoknak kell tekinteni;

Az EU irányításának újragondolása, felgyorsítása és egyszerűsítése

5. üdvözli az arra irányuló törekvéseket, hogy a stratégiai prioritások meghatározása és az intézményi hatékonyság révén újragondolják és egyszerűsítsék az EU munkáját; kéri, hogy a szubszidiaritás és az arányosság elvei alapján erősítsék meg az EU cselekvési képességét, amennyiben az egyértelmű hozzáadott értéket teremt; hangsúlyozza, hogy az egyszerűsítésnek, a szubszidiaritásnak és az arányosságnak intelligensebb és hatékonyabb jogalkotáshoz kell vezetnie, és nem vezethet az uniós szintű fellépést igénylő területekről való kivonuláshoz; kiemeli, hogy a magasabb gazdasági versenyképességet eredményező szakpolitikai területeken történő hatékony beavatkozásokhoz a Szerződésekben az Unióra ruházott hatáskörök kiigazítására van szükség; hangsúlyozza, hogy ennek az egyszerűsítésnek és a megújult hangsúlynak a hatékonyabb és egyszerűbb intézményi felépítésben is tükröződnie kell, beleértve a Bizottság és a biztosi testület átszervezését is, annak érdekében, hogy növelni lehessen az EU hatékonyságát és képességeit a változó kihívások kezelése és a globális színtéren betöltött szerepének megerősítése céljából;

6. tudomásul veszi a Bizottság versenyképességi iránytűjét, amely a Draghi-jelentés jövőképére épül, és a nagyobb stratégiai autonómia és reziliencia szükségességére, továbbá arra összpontosít, hogy sürgősen fokozni kell az EU versenyképességét a fenntarthatóság, az innováció és az energiabiztonság, valamint a társadalmi, gazdasági

és területi kohézió alapján; elismeri, hogy a versenyképességi iránytűben a szabályozás hatékonyságára fektetett hangsúly elengedhetetlen az innováció ösztönzéséhez, a beruházások vonzásához és a fenntartható növekedés lehetővé tételéhez; támogatja az új javaslatok kis- és középvállalkozásokra és a versenyképességre gyakorolt hatásának értékelésére szolgáló eszközök bevezetését, és javasolja az előrehaladás rendszeres nyomon követését, valamint a digitális megoldások előmozdítását az adminisztratív eljárások megkönnyítése érdekében; hangsúlyozza, hogy kezelni kell a munkaerő- és szakemberhiányt, amely strukturális kihívást jelent a versenyképesség szempontjából a tagállamokban; hangsúlyozza azonban, hogy a versenyképességi iránytűt tovább kell javítani az EU intézményi felépítésének megerősítése révén;

7. üdvözli a célzott és stratégiai versenyképességi prioritásokkal kapcsolatos uniós döntéshozatal megerősítésének ötletét; úgy véli, hogy bármely versenyképességi koordinációs eszköznek átfogó intézményi keretként kell szolgálnia, amely lehetővé teszi az EU számára nemcsak az uniós és a nemzeti politikák összehangolását, hanem azt is, hogy egységes szervezetként lépjen fel; hangsúlyozza, hogy egy ilyen eszközt a Bizottságnak kell vezetnie, a Parlamentnek és a Tanácsnak kell felügyelnie, és annak független értékelés tárgyát kell képeznie eredményessége és átláthatósága, valamint célkitűzéseinek elérése alapján; kiemeli, hogy a demokratikus legitimitás biztosításához együttműködésre van szükség a nemzeti parlamentekkel és a szabályozó hatóságokkal; hangsúlyozza, hogy az inkluzivitás és az elszámoltathatóság biztosítása érdekében a szociális partnerek és az érdekelt felek bevonását be kell építeni az uniós kormányzásba;

8. üdvözli az EU munkájának felgyorsítására irányuló célkitűzést, és megismétli arra irányuló felhívását, hogy tegyenek előrelépést a döntéshozatal hatékonyságának növelése felé, beleértve szükség esetén a kulcsfontosságú szakpolitikai területeken a minősített többségi szavazásra és a rendes jogalkotási eljárásra való áttérést; megjegyzi, hogy egyes alapvető fontosságú területeken magasabb szavazatküszöböt kell előirányozni; megjegyzi, hogy a múltban találtak olyan megoldásokat, amelyek hatékonyabbá tették a döntéshozatali folyamatokat; kiemeli például, hogy az Amszterdami Szerződés bevezette a minősített többségi szavazást, ugyanakkor bizonyos szakpolitikai területeken lehetőséget biztosít a konstruktív tartózkodásra is;

9. sürgeti az Európai Tanácsot, hogy vitassa meg a Parlament 2022. június 9-i és 2023. november 22-i állásfoglalásaiban foglalt, az EUSZ 48. cikkében előírt rendes felülvizsgálati eljárásnak megfelelően egy konvent összehívására irányuló javaslatokat, és amennyiben lehetséges, mérlegelje a Szerződések célzott módosításait az EUSZ 48. cikkének (6) bekezdésében meghatározott egyszerűsített eljárás

révén az alapvető és sürgős reformok felgyorsítása érdekében; emlékeztet az Európa jövőjéről szóló konferencia következtetéseire, és sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyenek megfelelő időben konkrét lépéseket ezen ajánlások nyomon követése érdekében; úgy véli, hogy a következő többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos kompromisszumra való felkészülés fontos lehetőséget kínál az EU intézményi felépítésének szilárdabbá tételére irányuló munka megerősítésére;

10. emlékeztet az Európa jövőjéről szóló konferencia következtetéseire, különösen a Szerződés reformjának szükségességére, és sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyenek megfelelő időben konkrét lépéseket ezen ajánlások nyomon követése érdekében;

11. megismétli elkötelezettségét az EU gyors és hatékony fellépésre való képességének fokozása és a kulcsfontosságú szakpolitikai területeken a döntéshozatal hatékonyságának javítása mellett; megismétli arra irányuló felhívását, hogy a minősített többségi szavazást és a rendes jogalkotási eljárást szükség esetén terjesszék ki a kulcsfontosságú szakpolitikai területekre az áthidaló klauzulák alkalmazásával, a Szerződésekben előírtak szerint, az EU gyors és hatékony fellépésre való képességének javítása érdekében;

12. felhívja a Tanácsot, hogy fontolja meg az EUSZ 20. cikke szerinti megerősített együttműködés alkalmazását azokban az esetekben, amikor az egyhangú szavazás nem teszi lehetővé fontos döntések meghozatalát az EU egésze számára kulcsfontosságú szakpolitikai területeken; hangsúlyozza, hogy a megerősített együttműködés a tagállamok jogos szükségletein alapul, amennyiben az ilyen együttműködés célkitűzéseit az Unió egésze nem tudja megvalósítani észszerű időn belül; hangsúlyozza, hogy a megerősített együttműködés eszköze két fontos biztosítékot kínál, nevezetesen a Parlament egyetértését és az Európai Unió Bíróságának (EUB) jogorvoslatát, és hogy a megerősített együttműködés keretében hozott döntések a Bizottság javaslatán alapulnak; hangsúlyozza, hogy a megerősített együttműködés alapvető célja a döntéshozatal egyszerűsítése; határozottan javasolja a részt vevő tagállamoknak, hogy aktiválják az EUMSZ 333. cikkében rögzített átmeneti klauzulát, hogy a minősített többségi szavazásra és a rendes jogalkotási eljárásra térjenek át a megerősített együttműködés keretében; megjegyzi, hogy a Draghi-jelentés azt javasolja, hogy amennyiben nem sikerül egyhangú megállapodást elérni a minősített többségi szavazás bevezetéséről, az arra hajlandó tagállamok fontolóra vehessék a kormányközi együttműködés alkalmazását is;

13. hangsúlyozza, hogy az uniós döntéshozatali folyamat javításához a Parlament felhatalmazására van szükség, a Tanáccsal egyenrangúvá téve azt, és felszólít a Parlament jogalkotási folyamatban betöltött szerepének megerősítésére; ismételten felszólít arra, hogy a Parlament kapja meg a jogalkotási kezdeményezés teljes jogát;

kiemeli, hogy korszerűsíteni kell a Parlament vizsgálati jogát az uniós végrehajtó hatalom feletti demokratikus ellenőrzés megerősítése érdekében;

14. úgy véli, hogy az EUMSZ 122. cikke a kizárólag válsághelyzetekben történő gyors uniós fellépés eszköze lehet, de hangsúlyozza, hogy alkalmazása erős felügyeletet igényel, nemcsak az EUB, hanem a Parlament részéről is; hangsúlyozza, hogy szoros együttműködésre kell törekedni a Bizottság, a Parlament és más érintett uniós intézmények és szervek között; felszólít az EUMSZ 122. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárások tisztázására és szisztematikusabbá tételére, különösen azáltal, hogy mindkét társjogalkotót felhatalmazzák arra, hogy döntsön annak aktiválásáról;

15. hangsúlyozza, hogy sürgősen javítani kell az EU intézményi és pénzügyi keretét annak biztosítása érdekében, hogy az a jövőbeli bővítésekre való tekintettel továbbra is működőképes, demokratikus és versenyképes maradjon, képes legyen befogadni új tagokat és előmozdítani azok sikeres integrációját; ezért megerősíti, hogy a bővítésnek együtt kell járnia az uniós kormányzás megerősítésével; ösztönzi az EU és a tagjelölt országok kormányai, parlamentjei és civil társadalma között az EU intézményi felépítésének módosítására irányuló tervezett javaslatokról folytatott párbeszédet; elismeri az olyan kezdeményezések, mint az Európai Politikai Közösség (EPK) fontosságát, amelyek lehetővé teszik a szakpolitikai együttműködést és hozzájárulnak a regionális párbeszédekhez, és amelyek elősegíthetik a tagjelölt országok Unióba és uniós szakpolitikákba való fokozatos bevonását, anélkül, hogy az uniós tagság alternatívái lennének; kiemeli, hogy a demokratikus elszámoltathatóság és az EU intézményi keretével való összhang biztosítása érdekében a Parlamentet rendszeresen tájékoztatni kell és konzultálni kell vele az Európai Politikai Közösséggel kapcsolatos fejleményekről;

Hatékony uniós kormányzás a kulcsfontosságú szakpolitikai területeken

16. felszólít az európai egységes piac kialakításának befejezésére az EUMSZ 26. és 114. cikkében és az EUSZ 3. cikkének (3) bekezdésében foglaltak szerint az abban rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázása és a fennmaradó akadályok – többek között a magas energiaárak megszüntetése céljából a tisztességtelen nemzetközi verseny, a készség- és munkaerőhiány, a tőkéhez való hozzáférés nehézségei, a szabályozási terhek, az uniós szabályok széttagolt végrehajtása, a digitális és zöld átállás elégtelen támogatása, az innovációba való korlátozott beruházások, valamint a polgárokra és a vállalkozásokra nehezedő magas adminisztratív terhek – felszámolása érdekében, továbbá a gazdasági növekedés, a társadalmi, gazdasági és területi kohézió, valamint a kulturális csere előmozdítására az EU-n belül; felszólít az EUMSZ 26. és 63. cikkében

előirányzott integrált európai tőkepiac kialakítására egy újonnan létrehozott MBU révén, amely a nem teljes tőkepiaci unióra épül; felszólít az Európai Értékpapírpiaci Hatóság megerősítésére az EUMSZ 114. cikkének jogalapként való alkalmazásával annak érdekében, hogy az MBU keretében fokozódjon a felügyeleti konvergencia és a határokon átnyúló koordináció; megjegyzi továbbá, hogy a Letta-jelentés elismerte az egységes piac gazdasági erejének fontosságát az EU globális és kereskedelmi törekvései szempontjából, beleértve a stratégiai partnerekkel fenntartott gazdasági kapcsolatokat is;

17. támogatja, hogy a Letta-jelentésben javasoltak szerint a meglévő négyet egy „ötödik szabadsággal” egészítsék ki a kutatók, az innovátorok és a munkavállalók számára a kutatásnak, az innovációnak, a tudásnak és az oktatásnak az egységes piacon való javítása érdekében;

18. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EU versenyképességének erősítésére és az egységes piac elmélyítésére irányuló jövőbeli kezdeményezések a társadalmi, gazdasági és területi kohéziót növelő intézkedéseken alapuljanak; hangsúlyozza, hogy az esélyegyenlőséget, a szolidaritást és az egyenlőtlenségek csökkentését szolgáló intézményi mechanizmusokat teljes mértékben be kell építeni az EU irányítási rendszerébe; megismétli arra irányuló felhívását, hogy az uniós irányítási struktúrák révén erősítsék meg a szociális jogok európai pillérének végrehajtását és nyomon követését, ezáltal beépítve a társadalmi haladást mint az uniós döntéshozatal központi elemét;

19. megerősíti, hogy az egységes piac célkitűzéseinek nemcsak a szabad mozgáshoz való joghoz, hanem a Letta-jelentésben felvázolt „maradás szabadságához” is igazodniuk kell; ezért felhívja a Bizottságot, hogy a „maradás szabadságáért” legyen felelős a biztosok egyike, akinek a tárcája magában foglalja a kohéziós politikát és az általános érdekű szolgáltatásokat, valamint hogy hozzon létre strukturált és folyamatos párbeszédet a biztos és a tagállamok regionális hatóságai között annak biztosítása érdekében, hogy a „maradás szabadságával” kapcsolatos politikák megfelelően igazodjanak a területi sajátosságokhoz, és tiszteletben tartsák az EU különböző régióinak társadalmi-gazdasági és kulturális sokszínűségét; elismeri, hogy az infrastruktúrafejlesztés, a közösségépítés, a munkahelyteremtés, a közszolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint az iparágak és a beruházások számára megfelelő környezet előmozdítása elengedhetetlen az emberek azon jogának fenntartásához, hogy a régiójukban maradjanak, és hozzájárul az EU gazdasági fejlődéséhez és versenyképességéhez; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikának továbbra is az EU költségvetésének fontos részét kell képeznie, annak biztosítása mellett, hogy hatékonyabban reagáljon a régiók és városok sajátos igényeire, többek között az uniós forrásokhoz való közvetlenebb

hozzáférés révén; hangsúlyozza, hogy a projekteknek hatékonyabban és láthatóbban kell megvalósulniuk a gyakorlatban, és olyan kézzelfogható eredményeket kell hozniuk, amelyek erősítik a polgárok összetartozás-érzését és az uniós integráció támogatását;

20. hangsúlyozza, hogy az EU-nak hatékonyabban kell fellépnie a stratégiai területeken, kiegészítve az uniós saját források és az összehangolt hozzájárulások kombinációjával támogatott nemzeti erőfeszítéseket, és hogy ez a fellépés erősítené Európa versenyképességét, innovációját, gazdasági rezilienciáját, társadalmi és területi kohézióját, környezeti és energetikai fenntarthatóságát, valamint kollektív biztonságát; a Draghi-jelentés megállapításainak fényében hangsúlyozza, hogy nyitott és előretekintő vitát kell folytatni, figyelembe véve a NextGenerationEU tapasztalataiból levont tanulságokat; kiemeli annak fontosságát, hogy uniós szintű befektetési eszközöket hozzanak létre az európai közjavakba és -szolgáltatásokba történő stratégiai közös beruházások finanszírozására, továbbá a finanszírozási programok kiigazításának jelentőségét annak érdekében, hogy azok figyelembe vegyék a kereskedelem és az innováció változó dinamikáját; hangsúlyozza, hogy a tényleges új uniós saját források elengedhetetlenek ahhoz, hogy a Parlament és a Tanács rugalmas költségvetéseket fogadhasson el, amelyek lehetővé teszik az EU számára, hogy önállóbban lépjen fel és csökkentse a nemzeti költségvetési hozzájárulásoktól való függőségét; kiemeli például, hogy az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus új uniós saját forrás lehet, amelyet a tagállamok széles köre támogat; emlékeztet a Parlament 2028–2034 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló javaslatában foglalt álláspontjára, amely szerint túl kell lépni azon az önként előírt szabályon, amelynek megfelelően az EU hosszú távú költségvetésének nagysága nem haladhatja meg a tagállamok összesített bruttó nemzeti termékének 1%-át;

21. hangsúlyozza, hogy az EU globális versenyképességének fenntartása és növelése céljából egyszerűsíteni kell az uniós költségvetést a szükségtelen közigazgatási akadályok csökkentése, a forrásokhoz való hozzáférésnek a kedvezményezettek számára való megkönnyítése és a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítésére irányuló cél jobb teljesítése érdekében, biztosítva, hogy a finanszírozás azokhoz jusson el, akiknek a legnagyobb szükségük van rá, különösen a kis- és középvállalkozásokhoz, a helyi közösségekhez és a szociális gazdaság szereplőihez, többek között a vidéki és peremterületeken vagy a gazdaságilag hátrányos helyzetű területeken; emlékeztet azonban arra, hogy az egyszerűsítésre irányuló törekvések nem sérthetik az Unió többéves pénzügyi keretét és programjait alátámasztó alapelveket, és nem gyengíthetik a végrehajtásuk feletti demokratikus ellenőrzést; hangsúlyozza, hogy az egyszerűsítést erős garanciáknak kell kísérniük az egyenlő hozzáférés, a megkülönböztetésmentesség és a tényleges

elszámoltathatóság biztosítása érdekében, a Parlamentnek pedig a teljes finanszírozási ciklus során biztosítania kell a demokratikus felügyeletet;

22. hangsúlyozza, hogy az EU versenyképességi céljainak eléréséhez a klímasemlegességi és fenntarthatósági célkitűzéseket be kell építeni az EU intézményi és irányítási keretébe; hangsúlyozza, hogy a reformoknak tiszteletben kell tartaniuk a Szerződés rendelkezéseit, többek között az EUMSZ 194. cikkét, és a Parlamentnek a tervezésbe, a finanszírozásba és a felügyeletbe való bevonása révén erős demokratikus legitimitással kell bírniuk; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az intézményközi koordinációt, és biztosítani kell, hogy az e területen hozott döntéseket hatékony parlamenti ellenőrzésnek vessék alá, ezáltal megerősítve az Unió demokratikus alapjait;

23. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a meglévő geopolitikai kihívásokra tekintettel hozzanak létre egy igazi európai védelmi uniót, és ösztönözzék az európai védelmi ipari beruházásokat, különösen azáltal, hogy valódi európai eszközöket vesznek igénybe, új finanszírozással, valamint egy teljes, többek között a hibrid támadásokkal szembeni védelmi programmal, biztosítva, hogy a képességek tervezése, fejlesztése, beszerzése és kezelése együttesen, jelentős számú tagállamot magukban foglaló csoportokban történjen; felhívja a Bizottságot, hogy javítsa a meglévő és a jövőbeli eszközök közötti összhangot, többek között a kormányzás szintjén, az új védelmi unió hatékony demokratikus ellenőrzésének biztosítása érdekében; felhívja az EU-t, hogy a Draghi-, Letta- és Niinistö-jelentések ajánlásaival összhangban szüntesse meg a piac széttagoltságát azáltal, hogy létrehozza a védelem egységes piacát, ahol kötelező erejű közös szabályok alkalmazandók; megjegyzi, hogy ezek a közös szabályok garantálnák a tisztességes versenyt és megkönnyítenék a védelmi termékek kereszttanúsítását, miközben biztosítanák a teljes interoperabilitást és a felcserélhetőséget, méretgazdaságosságot eredményeznének, valamint fokoznák a képességeket és növelnék az erőforrásokat; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ágyazzák be a védelmi beruházásokat egy szélesebb körű biztonsági koncepcióba, amely magában foglal közös európai kezdeményezéseket, különösen közös érdekű európai védelmi projekteket, a kritikus infrastruktúra megerősítését, a kutatási és fejlesztési projektek továbbfejlesztését, valamint ezáltal minőségi munkahelyek létrehozását és megtartását; felhívja az Európai Tanácsot, hogy állapodjon meg az EUSZ 42. cikke (2) bekezdésének aktiválásáról a közös uniós védelempolitika létrehozása céljából; hangsúlyozza, hogy az új védelmi uniónak ki kell egészítenie, nem pedig felváltania kell a NATO-t; tudomásul veszi, hogy a tagállamok az Európai Védelmi Ügynökség (EDA) létrehozása és az állandó strukturált együttműködés (PESCO) elindítása mellett megkezdték az európai védelempolitika fokozatos kialakítását; felhívja a tagállamokat, hogy folytassák a közös védelmi

intézkedéseket alkalmazó európai védelmi unió fokozatos létrehozására irányuló munkát; emlékeztet arra, hogy az induló alap, az EDA és a PESCO létrehozását, valamint az uniós költségvetés felhasználását minősített többségi szavazás szabályozza; emlékeztet arra, hogy az EUSZ 44. cikke értelmében a tagállamok egy csoportja is dönthet úgy, hogy minősített többségi szavazást alkalmaz;

24. hangsúlyozza, hogy a mesterséges intelligencia irányításának az átláthatóságon, az alapvető jogok védelmén és a közérdek védelmén kell alapulnia, összhangban az EU szabályokon alapuló megközelítésével; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg a meglévő európai MI-hivatal szerepét; üdvözli a mesterséges intelligenciára vonatkozó európai cselekvési tervet, amely az állami és magánszereplők közötti együttműködésen alapuló uniós „MI-modell” kidolgozására irányul;

°

° °

25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Tanácsnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.